

דור צמא לאהבה

ואני רוצה לעשות רצונך כרצונך

"ויתשובה מאהבה", היינו, כאשר מתוך אהבתו לה' ית"ש משתוקק לעשות רצונו, לא רק משום שאינו מעז להמרות פיו, אלא שחביב לו הדבר ביותר, בהתבוננו בגדולתו ובקדושתו והוא אצלו הדבר היקר ביותר לעשות רצון ה', לשמוע בקולו ולעשות נחת רוח לפניו. לא רק משום יראת הכבוד, אלא משום אהבתו אותו רצונו לעשות נחת רוח להקב"ה. וכאשר מפשפש במעשיו ונזכר שנכשל בדבר עבירה, הוא מתבושש בעצמו ומכאיב לו הדבר כיצד הפסיד המעלה הגדולה של עשיית רצון ה'. זאת התשובה נקראת תשובה מאהבה.

וכן מעניין תשובה מאהבה כאשר מרוב אהבתו את ה' יקר בעיניו וחביב הדבר אצלו להיות קרוב אליו ולדבקה בו, ושב ממעשיו הרעים משום שמצטער על שעל ידם נתרחק מאת פני ה'."

(רבי לייבל מינצברג זצ"ל, מצוות תשובה)

למען שמו

"איכות התשובה שעושה - יהיה עניינו בתשובה שעושה 'למען שמו באהבה'. כלומר לא יעשה התשובה מיראה דהיינו מיראת העונש, שאז עושה התשובה לשם עצמו רק יעשה התשובה מאהבת הבורא, וזהו 'למען שמו'"

(של"ה, עשרה מאמרות א, מא ע"א)

מה הכוח המניע את האדם לתשובה המתנאה בקטע?

לפי דברי השל"ה, כמה מיוחד השב מאהבה לעומת השב מיראה?

לפרוש כנפיים ולעוף

"אבל בלי יראה כלל לא פרחא לעלא (עבודת ה' לא עולה למעלה) באהבה לבדה, כמו שהעוף אינו יכול לפרח בכנף אחד, דדחילו ורחימו הן תרין גדרין (שיראה ואהבה הן שתי כנפיים) [...] וכן היראה לבדה היא כנף אחד, ולא פרחא בה לעלא (עבודת ה' לא עולה למעלה), אף שנקראת עבודת עבד. וצריך להיות גם כן בחינת בן"

(האדמו"ר הזקן, תניא מא)

מה שמדנו בחודש האחרון, לפי דברי התניא, מהו הביטוי הנכון ליראה ולאהבה בעבודת ה'?

איזו מעלה מיוחדת מביאה כל אחת מהן?

איזו מן התכונות אתם מרגישים שעליכם לחזק יותר באופן אישי?

